

صحیفة الزهراء علیه السلام

[73] و سپاس از آن خداوندی است که دارای ملك و ملكوت، وعظمت و جبروت، عزت و کبریاء، وبهاء و جلالت، ومهابت و جمال، وعزت و قدرت، ونیرو و منت، وغلبه و فضل و نعمت، وعدل و حق، وآفرینش و برتری، و رفعت و مجد، و فضیلت و حکمت، و بی نیازی و وسعت، و بسط و قبض، و حلم و علم می باشد، کسی که دارای دلیل روشن، و نعمت گسترده، و توصیف زیبا، و نعمتهای گرامی است، و پادشاه دنیا و آخرت، و بهشت و جهنم و آنچه در آنهاست، می باشد. سپاس و ستایش شایسته خداوندی است که رازهای پنهان را می داند، و بر اسرار قلبها آگاهست، و راه فراری از او یافت نمی شود، سپاس خداوندی را سزااست که در سلطنتش متکبر، و در جایگاهش محکم، در پادشاهیست قدرتمند، در مجازات دادن نیرومند، از عرش برتر، و آگاه به اعمال مردم، و توانا بر آنچه می خواهد، می باشد. ستایش از آن خداوندی است که به نیروی او آسمانهای محکم بر پا ایستاده، و زمینهای گاهواره مانند بر جای خود ثابت گردیده اند، کوههای محکم که باعث تثبیت زمین هستند استوار شده، و بادهای بارور کننده جریان می یابند، ابرها در آسمان بحرکت در آمده، و دریاها در محدوده خود متوقف
